

М. 401. „Стрети соколъ еберица, Па не звантъ да ѡидить“. „Како соколъ не ументъ, Да си грабить еберица. **М. 426.** Како крефка еберица. **М. 428.** Нѣкой си вѣдалъ пѣтли въ кѡщи и при тѣхъ пусналъ и ербица да храни. **Сб. 10.** (ср. яребица).

Еремія с. м. *Иеремія народный весенний праздник (1-ю мая пастушескаго значенія:* Вечер-та сироти Еремія клаваеъ предъ прагъ-отъ на порта-та кросно, и фортома; а отъ две-те старши отъ кросно-то горить по една лепешка; и поминвать го'яда-та преку кросно-то; за да не ги укѡсать змѣя. Чукаеъ со каціи низъ двор-отъ, по дунките и околу кѡща-та, и велятъ „бегайте змѣи, оти идеть Еремія“. **М. р. 522.**

Еремъ с. м. *ярмо:* Да впрѣгать ксензовеъ въ еремъ православиѣ христѣне! (*Чтобъ ксендзы затрясли въ олобѣи православныхъ христіанъ*). **Тб. 34.**

Ерина *имя соб.* Ирина: Ерина Самовила. **М. 60.**

Ирина с. ж. *мелкая овечья шерсть:* Малкы-тѣ възглавници ся пѣлнѣтъ бесъ исключеніе съ памукъ или еренѣ, а голѣмы-ты нѣкога и съ плѣва (слава) и сѣно. **Ч. 71.**

Еркані харбѣ (*erkian s. ar. Colonne, soutiens, règles pl. de roukn и harb s. a. Guerre, combat*) *с. м.* (état-major) офицерскій чинъ: И така всичка-та дѣйствиѣлна войска излиза до 100496; въ тоа брой обаче не влизать различни-ти ета-мажеора (еркани харбѣ). **Л. Д. 1870 р. 61.**

Ерменка с. ж. *то же что урисница. Этимъ именемъ т. е. Ерменки называются девять сестеръ болѣе урисницъ, которая по народному вѣрованію имѣютъ власть надъ родильницей до крещенія ребенка и опредѣляютъ судьбу послѣдняго:* Бабишко-то бабице, състои въ това: „Тръгнѣли сѣ деветь сестри Ерменки: първа—куца, втора—слѣпа, третя—нѣма, четвърта—глуха, пета—зѣбата, шеста—носата, седма—гърбата, осма—кривоврата, девета—кривоуста: трѣгнѣли прѣзъ водѣ студенѣ, прѣзъ горѣ зеленѣ, прѣзъ поле широко; та притиснѣли Стоянѣ (име-то на болнѣ-тѣ са казва какъ-то ѡ). Стояна вѣка и клика. Турили ѡ мрѣморенѣ камѣкъ на гърди; очи ѡ размѣтили, уста ѡ раскривили, уши ѡ заглушили, крака ѡ искривили, рѣцѣ ѡ извили... Тичайте, да тичае, злини да прѣсеме: да идѣтъ въ пусто горѣ Тилиейско, дѣто пѣтелъ не пѣѣ, дѣто птица не цвърти, дѣто огнь не гори, дѣто челѣкъ не върви: да са прѣснѣтъ по черно море, по бѣло море при сестри-тѣ си Вихри и Вихрушки, Диви, Самодиви.“—Тукъ подъ име деветь сестри Ерменки читатель-тѣ трѣбва да разумѣва